

EXPRESSIONS PER A L'EXPRESSION ORAL I ESCRITA

- ✓ Des d'aquest punt de vista i **arran** de ...
- ✓ Podem afirmar que...
- ✓ Aquest text ens diu que... /argumenta sobre...
- ✓ En definitiva... / Finalment / Per acabar...
- ✓ Aquesta idea o concepte es fa **palés** mitjançant...
- ✓ Diversitat de col·lectius...
- ✓ La diferència **rau** en la **inclusivitat**...
- ✓ Des d'un punt de vista... caldrà respectar la manera...
- ✓ Pel que fa a..., considere que l'anàlisi **s'esdevé**...
- ✓ **Malauradament** / Suggestiments
- ✓ Tanmateix / aleshores / doncs / ja que
- ✓ Voldria apuntar una consideració que em sembla interessant...
- ✓ **Recerca** d'idees, conceptes...
- ✓ Recolzament bibliogràfic...
- ✓ Col·laboració en la detecció i en la prevenció...
- ✓ No són les **dèries** de ningú sinó el resultat de...
- ✓ El caràcter d'inclusivitat...
- ✓ La qualitat i la fluïdesa...
- ✓ **Abastar** altres opcions... des d'una perspectiva holística...
- ✓ Des d'una **vessant**...
- ✓ Al principi de...
- ✓ Un greu problema...
- ✓ Hom necessita (un/una, es necessita)...
- ✓ Una qüestió **aliena**...
- ✓ **Si més no** (almenys: "por lo menos")...
- ✓ Si no (altrament: "de lo contrario")...
- ✓ **Hom** sent sovint... / Avui hom destaca...
- ✓ **Malgrat** els quasi cent anys d'existència...
- ✓ No em cap dubte...
- ✓ **Vetllar** per criteris racionals i científics...
- ✓ Hem de considerar alguns **factors exògens** a la institució...
- ✓ Estem davant d'una **eina**...

- ✓ Èpoques de llibertat tolerada sense **gaire** entusiasme...
- ✓ Una característica **constitutiva**...
- ✓ Ja és ben sabut que caminem a passos de gegant **vers** una societat globalitzada...
- ✓ La col·laboració, al sí de...
- ✓ Estrényer els lligams...
- ✓ El text tracta de... El tema que tracta el text...

EXPRESSIONS INCORRECTES	CAL DIR
Serà que...	Deu ser que...
D'haver tingut...	Si haguéreu...
Hi ha que urgir...	Cal instar... / En cas...
Correguent tan mal...	Corrent tan malament...
A dures penes...	Difícilment / amb prou feines / amb penes i treballs...
En tant que...	Mentre que...
Era de suposar...	Es podia suposar...
Abans de que (canvi i caiguda de preposicions)	Abans que
Com no s'accepten...	Si no... / Cas que no...
De no actuar...	Si no... / Cas que no...
En funció de...	Segons..., atenent, d'acord amb, sobre la base de...
En base a...	Basant-se en, depenent de...
En tant en quant	Ja que, atés que, perquè, per tal com...
Junt a...	Al costat de
Degut a...	A causa de...
Tirar a faltar...	Trobar a faltar...
Per últim...	Finalment, per acabar...
En seguida, enseguida...	De seguida...
De cara a...	Amb vista a...
Dis de... (temps)	D'ací a...
A aquestes altures...	Tan avançat com està...
A veure...	Vejam!

Tal i com...	Tal com...
Enfront a...	Enfront de...
Substantives de sentit...	Olor de, pudor de, fem de, gana de, remor de, gust de, sabor de...

ERRORS HABITUALS QUE S'HI TROBEN

- ✓ Les perífrasis. *Perífrasi d'obligació*: haver + de, caldre, ser necessari, ser menester, fer falta. *Sempre has d'eixir-te'n amb la teua*
- ✓ El relatiu *al que* és correcte quan el podem substituir per *aquell que*. Altrament, les formes correctes són *a què*, *al qual*, i en aquest cas, com que es tracta d'una persona *a qui*. *El xicot a qui vam veure treballa d'infermer*.
- ✓ El relatiu *de la que* és correcte quan el podem substituir per *d'aquella que*. Altrament, les formes correctes són *de què*, *de la qual*. *Les llibretes de què parlem, se les havia endutes el teu germà*.
- ✓ El relatiu *a la que* és correcte quan el podem substituir per *aquella que*. Ací, com que es tracta d'una oració especificativa, el relatiu correcte és *que*. *L'orquestra que hem vist anunciada també actuarà ací demà a la nit*.
- ✓ Recordeu que el relatiu *el que* només és correcte si es pot substituir per *aquell que*. Darrere de la preposició *sobre*, només hi pot anar el relatiu compost: *el qual*.
- ✓ En els complements de règim preposicional, quan el nucli n'és un infinitiu, les úniques preposicions possibles són *a* i *de*. *Ha tardat a acabar la faena*. Només podem usar la preposició *en* davant d'infinitiu en les construccions temporals, com ara: *En acabar de dinar, em gitaré*.
- ✓ *De què*, com es tracta d'un relatiu interrogatiu (equivalent a "quina cosa"), cal posar-hi l'accent.
- ✓ L'expressió de *probabilitat* es construeix amb la perífrasi *deure* + infinitiu: *Deuen ser les deu* (probablement són les deu), no amb futur ni amb *deure* + *de* + infinitiu.
- ✓ Sinó, si no (altrament).
- ✓ Alhora (a la vegada), a l'hora.
- ✓ Per què?, per a què?, perquè, el perquè (apunts).
- ✓ *Dormir* (estar en estat de repòs o de son): *vaig a dormir*; *adormir* (començar a dormir): *no em puc adormir*.
- ✓ Només (solament), no més.
- ✓ Els adverbis de manera acabats en *-ment* es formen a partir del femení de l'adjectiu. Així doncs, de trist/trista derivarem *tristament*. Altres: comunament, bonament, fermament, fortament, granment, novament, pobrament, suaument...
- ✓ La construcció en *funció de* és correcta en el camp de les matemàtiques: *la hipotenusa d'un triangle està en funció dels catets*. Fora d'aquests casos, cal substituir-la per *segons*, *atenent*, *d'acord amb*, *tenint en compte*, *sobre la base de*, *basant-se en*, *depenent de*. (*en base a* també és incorrecta)

- ✓ El verb *callar*, en valencià mai no és no pronominal. Això mateix ocorre amb *caure*, *pujar*, *baixar* i *riure* (llevat que especifiquem de què o de qui ens riem, i en aquest cas és sinònim de burlar-se). Escolteu: *o calleu, o ací passarà una cosa de la qual us penedireu*.
- ✓ La construcció *anar a + infinitiu* només és correcta en el sentit d'immediatesa, d'estar de fer, d'ocórrer, etc., alguna cosa (vaig a fer el dinar ara mateix). En els altres casos, s'ha d'usar el *futur*. *Va a passar una cosa, cal dir Passarà una cosa*.
- ✓ Cridar per telèfon només val en sentit literal (fer crits a través del telèfon). Per a parlar amb algú a través d'aquest aparell, hem de telefonar-li.
- ✓ L'article neutre *lo*, és incorrecte en valencià. No sempre s'ha de substituir per *el* o per *allò*. De vegades hi va millor substituir la construcció *lo + participi per article + substantiu*. *Les coses eixiran bé si ens atenim a la planificació*.
- ✓ Parts del dia: preposició *a* o *de*. De matí, al matí, de vesprada, a la vesprada.
- ✓ Gens adverbí quantitatiu no comptable: gens d'oli / res (cap cosa) no vull res / cap determinat indefinit comptable: no tinc cap germà.
- ✓ Sobretot (principalment), sobre tot.
- ✓ El valencià el CD no duu preposició. *D'ací a pocs dies veurem la tia Encarnació i no a la tia Encarnació*.
- ✓ Com: de manera que (comparació). Va entrar com un bou / com a: en qualitat de.
- ✓ En valencià, els complements de règim preposicional (tenir interès en una cosa, confiar amb algú, parlar d'alguna cosa), perden la preposició quan el complement es una oració introduïda per la conjunció *que*: tenir interès que... *Tinc molt d'interès que tastes el pastís i no tinc molt d'interès en que tastes el pastís*.
- ✓ Davant d'una oració de complement introduïda per la conjunció *que*, no hi pot anar cap preposició. Estic d'acord que demà farà bon oratge. Des que has tornat de França, que no has parat de contar-nos les excel·lències de bordeus. *No estigues tan segur (de) que siga fill seu*.
- ✓ *Compte*: comptar / *conte*: llibre / *comte*: títol nobiliari
- ✓ Pertot: en tots els llocs / per tot
- ✓ La perífrasi *venir + gerundi* només és correcta quan el verb *venir* no és de sentit figurat (*vinc cantant tot el camí*). En el cas de l'oració següent cal usar construccions del tipus *fer + que + verb en indicatiu*. *Ja fa més de mig any que dic que la llanterna no té piles*.
- ✓ El gerundi no ha d'usar-se mai per a indicar una acció posterior a la del verb principal. En aquest cas, el fet de no poder passar de curs és una conseqüència del fet de suspendre, i en aquesta frase s'ha d'expressar mitjançant una oració coordinada copulativa. Va traure sis suspensos en tercer, *no podent* passar al curs següent. *Va traure sis suspensos en tercer i no pogué passar al curs següent*.
- ✓ Sovint s'afig sistemàticament el pronom en el verb adonar-se. Recordeu que aquest pronom només l'haurem d'usar per a substituir allò de què ens hem adonat: *a la fi, se n'han adonat* (del fet que hi calia un consens ampli). A la fi *se n'han adonat* (NO) que hi calia un consens ampli. A la fi *s'han adonat* que hi calia un consens ampli.
- ✓ La perífrasi *venir a + infinitiu* només és correcta quan el verb *venir* no té sentit figurat: venia a dir-te que demà em case.
- ✓ La preposició *sobre* no es pot usar, com en castellà, per a indicar un valor aproximat. N'hi ha prou a usar un indeterminat. *Ja t'havia dit que això et costaria unes* (NO SOBRE) *sis o set hores*.
- ✓ *En tant en quant*, cal substituir-la per una causal: *ja que, atés que, perquè, per tal com*.

- ✓ La paraula *cas*, en sentit condicional, sempre ha de dur davant la preposició *en*. *Cas que no pugueu... En cas que no pugueu...*
- ✓ La locució *junt a*, calc del castellà no és valenciana. *Al costat de...*
- ✓ *Degut* és exclusivament el participi del verb *deure*. Les canonades han reventat degut a un excés de pressió. *Les canonades han reventat a causa d'un excés de pressió.*
- ✓ El verb *advertir* sempre és *transitiu*, per tant la persona advertida n'és el CD (el, la...). *L'hem advertit que no anara a l'estrena de la pel·lícula.* Altres verbs transitius: molestar, empresonar...
- ✓ La construcció *tirar a faltar*, calcada del castellà s'ha de substituir per *trobar a faltar*.
- ✓ De vegades, el valencià i el castellà no coincideixen pel que fa a les terminacions dels adjectius. Son femenins en valencià: agresta, blava, calenta, covarda, comuna, cortesa, ferma, forta, grisa, trista, valenta, verda...
- ✓ La locució *per últim*, calcada del castellà, cal substituir-la per l'adverbi *finalment* o la perífrasi *per acabar*.
- ✓ Atenció a la utilització de la conjunció *doncs*: sempre és consecutiva. Si observeu que en la frase hi va bé la conjunció *perquè* (ja que, atés que...) és aquesta la que heu d'utilitzar. *Gradualment s'anà buidant la discoteca, perquè anaven a tancar.*
- ✓ Quan / quant
- ✓ Les construccions: *en seguida* i *enseguida* no són valencianes cal escriure *de seguida*.
- ✓ La construcció *pel que* només és correcta quan es pot substituir per *per allò que*. En cas contrari, la forma correcta és *per la qual cosa, cosa per la qual, motiu pel qual...* i també *per per què*.
- ✓ La preposició *fins* no va seguida de *a* en les expressions de temps: *fins sempre, fins després, fins demà...*
- ✓ Anàlisi és femení. Una anàlisi.
- ✓ Afores és masculí i plural. Als afores.
- ✓ L'expressió *de cara* equival a encarar en els altres casos podem usar *amb vista a, pensant en, mirant...* *Amb vista a la reunió de la setmana que ve.*
- ✓ La locució *dins de* referida a temps no és valenciana, cal escriure *d'ací a...*
- ✓ *Des de* és una locució prepositiva formada per dos elements. *Des de ma casa es veuen els Columbretes en tota la seua esplendor.*
- ✓ L'expressió *a aquestes altures* és incorrecta quan l'altura no és en sentit físic. *Tan avançat com està l'estiu...*
- ✓ Contràriament al que ocorre en castellà, en valencià no es pot eliminar la conjunció *que* introductora d'una oració. Espere *que* estigues bé. Sol·licite *que...*
- ✓ Després de l'adverbi *sí* no s'ha d'ometre mai la conjunció *que*. *Sí que m'agrada...*
- ✓ En valencià, la construcció amb substantius de sentit (olor, pudor, ferum, gana, remor, gust, sabor...) demanen la preposició *de* i no *a*: olor de vi, pudor de merda, ferum de fem, gana de pa, remor d'espases, gust de maduixa, sabor d'agre...
- ✓ *Mig* equival a meitat, *mitjà* vol dir ni gran ni menut i també allò que serveix per a arribar a un fi (grau d'una qüestió), *medi* significa element on viu i es desenvolupa un ésser.
- ✓ La construcció *enfront a*, calc del castellà no és correcta, cal escriure *enfront de, davant de...*
- ✓ Per a manar coses s'utilitza l'imperatiu i no l'infinitiu. *Consumiu aquest medicament.*

- ✓ El verb castellà *alcançar* en valencià es pot dir *abastar*, *arribar*, *aconseguir*, *fornir*, *assolir*...
- ✓ *Potser* (tal vegada, tal volta), *pot ser*.
- ✓ El verb *xillar* és un castellanisme, cal escriure *cridar*.
- ✓ Recordeu que no és del valencià la construcció *tal i com*, cal escriure *tal com*.
- ✓ En valencià no existeix la construcció castellana *com per a*. Hi havia prou rajoles per a fer un habitatge.
- ✓ L'expressió *a veure*, usada com a interjecció és un calc del castellà, cal dir o escriure *Vejam!*.
- ✓ Recordeu la distinció entre *fer pena* (causar pena) i *donar pena* (molestar)
- ✓ Terme: fi d'un període, època en què una cosa s'acaba, terme d'una població. Termini: temps assenyalat per a alguna cosa.
- ✓ Mesos de l'any i estacions de l'any: preposicions *a*, *per*. A l'agost..., Per carnestoltes... Per la tardor...
- ✓ Anys: article o la preposició *en*. En 1888 o el 1888.
- ✓ Èpoques i segles: *a* / *en*. En el Renaixement..., Al segle XV...